

1.782.609 kr. - (1.640.000 kr. - 468.000 kr.) = 610.609 kr.

Heraf beskattes dog kun 468.000 kr. som genvundne afskrivninger, da der højst kan ske beskatning af et beløb svarende til de foretagne afskrivninger.

Den nedskrevne værdi kan beregningsteknisk i enkelte tilfælde blive negativ. Det skyldes, at opgørelsen af anskaffelsesudgiften opgøres som den andel af den samlede anskaffelsessum, som de afskrivningsberettigede udgifter til anskaffelse og forbedringer m.v. udgør som et vægtet gennemsnit, medens de *faktisk* foretagne afskrivninger fragår i den således opgjorte gennemsnitlige anskaffelsessum. I det tilfælde er det det negative beløb for den nedskrevne værdi, der indgår ved opgørelsen af genvundne afskrivninger, jf. nedenstående enkle fiktive taleksempel til illustration:

Den gennemsnitlige anskaffelsessum for en bygning er opgjort til 1.000.000 kr., og den gennemsnitlige salgssum til 800.000 kr. Såfremt de foretagne afskrivninger udgør 1.100.000 kr. bliver den nedskrevne værdi 1.000.000 kr. - 1.100.000 kr. = - 100.000 kr. De genvundne afskrivninger opgøres som 800.000 kr. - (-100.000 kr.) = 900.000 kr.

Uanset den nedskrevne værdi i visse tilfælde kan blive negativ, kan som genvundne afskrivninger dog højst ske beskatning af et beløb svarende til de foretagne afskrivninger.

Til nr. 17

Med den nye afskrivningslov er der i § 21 som noget nyt indført fradrag for tab ved salg af bygninger og installationer. Tabet opgøres for hver bygning m.v. som forskellen mellem den nedskrevne værdi og salgssummen.

Efter den gældende bestemmelse i afskrivningslovens § 21, stk. 4, er der en undtagelse fra adgangen til at fratække tab. Efter denne bestemmelse opnås der ikke fradrag for tab efter stk. 3, når en person sælger en bygning eller installation til et selskab, som personen kontrollerer. Efter bestemmelsen anses en person for at kontrollere et selskab, hvis vedkommende direkte eller indirekte eller i fællesskab med nærtstående ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen i selskabet eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i selskabet. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold.

Bestemmelsen er begrundet med de vanskeligheder, der er forbundet med at opgøre, om der er lidt et reelt tab og størrelsen af dette tab, når en person sæl-

ger et aktiv til et selskab, som denne person selv direkte eller indirekte kontrollerer. Når en person sælger en bygning m.v., der er bygget til en specifik anvendelse, til et selskab, som denne person kontrollerer, ændres der almindeligvis ikke på anvendelsen af den pågældende bygning. Selskabet anvender bygningen m.v. til samme formål som hidtil, nu blot som ejer af bygningen mod tidligere som lejer af bygningen. På grund af bygningens uændrede anvendelse i selskabet vil bygningen kunne siges at have en højere værdi, end hvis bygningen i stedet blev solgt til en uafhængig tredjemand til et *andet* formål. Personen bestemmer imidlertid selv dels tidspunktet for salget, dels salgsprisen og dermed i hvilket omfang salget skal udløse et eventuelt tab. Overdragelse af aktiver mellem parter, hvor sælger kontrollerer køber, og hvor den af parterne aftalte overdragelsessum er tabsgivende for sælger, vil således kunne være båret af andre motiver end rene driftsøkonomiske. Eksempelvis kunne formålet være at konvertere skattemæssige afskrivninger i selskabet til et skattemæssigt tab hos personen, hvor tabet fratrækkes i anden indkomst.

Det tabsfradrag, der udløses hos personen, har en større skattemæssig værdi end de skattemæssige afskrivninger i selskabet på grund af forskellen i skatteprocenter. En sådan forskel i fradragsværdi er der derimod ikke tale om ved handel mellem koncernforbundne selskaber, og ved salg fra selskab til personaktionær foreligger der ikke incitament til konstruktioner, der har til formål at udløse tabsfradrag hos selskabet. Derfor er reglen kun rettet mod overdragelse fra en person til et selskab, som denne person kontrollerer.

Der er i følgegruppen til pinsepakken rejst spørgsmål om, hvorvidt tabsfradrag også bør afskæres i tilfælde, hvor en person ikke ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne, f.eks. et I/S med 2 interessenter eller et 10-mands K/S.

Det findes ikke rimeligt, at en eneaktionær ikke kan opnå tabsfradrag ved salg af en bygning m.v. til sit eget selskab, medens eksempelvis to aktionærer, der hver ejer 50 pct., af aktiekapitalen kan opnå tabsfradrag ved salg af den samme bygning til et selskab, som de kontrollerer. Det findes heller ikke rimeligt, at deltagere i de såkaldte 10-mandsprojekter med fast ejendom får mulighed for at komme ud af projektet med en skattemæssig fordel, som ikke fandtes efter den tidligere afskrivningslov, ved at sælge bygningen til et til formålet oprettet selskab. Det findes hensigtsmæssigt, at tabsfradrag skal afskæres i alle de tilfælde, hvor en eller flere personer har bestemmende indfly-